

Jó alkalom a visszatekintésre: 15 éves a GVH

A versenyhivatal lapjának „ünnepi”, második számát tartja kezében a Kedves Olvasó. Elsőként köszönjük mindazoknak a visszajelzést, akik örömet fejezték ki a Versenytükrő első számát olvasva. Mindenki szeret munkájáról visszajelzést kapni, ezzel így vagyunk mi is, az újságíró, szerkesztő, kiadó. A téli lapszám nemcsak azért ünnepi, mert túlélte a lapindulás első nehézségeit – más okunk is van a csendes ünneplésre. Karácsonykor mindenki igyekszik kicsit még jobb lenni, még többet adni, szeretettel még többet együtt lenni. E nemes törekvések talán nemcsak az emberre, hanem azok közösségére, éppen egy hivatalra is igazak lehetnek. A GVH most ünnepli 15. születésnapját, amely jó alkalom a visszatekintésre, megköszönni mindazok munkáját, akik nélkül most nem tarthatnánk itt, ahol vagyunk.

A múltban való kalandozásban lapunk úgy veszi ki részét, hogy a hivatal első vezetőinek gondolatait adjuk közre. Szeren-

csések vagyunk, hogy ehhez nem kellett vagy fél tucat interjút készítenünk. A GVH függetlenségének, azon alapuló színvonalas munkájának egyik mutató jele, hogy csupán második elnökünket „koppatjuk”, s a két elnökhelyettesi poszton is összesen öten szolgáltak a tizenöt év során. Mivel olvasóink nagy része nem kötődik szorosan a hivatalhoz, túlzottan mély érzéseket előcsalogató visszaemlékezéseknek e hasábkon nincsen helye. Hiszem azonban, hogy egy hivatalnak, még ha az leginkább szigorú (s talán néha igazságos) jogalkalmazóként ismeretes is, belső egysége, nyugalma kisugárzik. Ennyiben nem közömbös, hogy hogyan érezzük mi, GVH-sok magunkat, hogy csak bejárunk lehúzni a nyolc- vagy több órát, vagy van ebben valami több is. A „valami több”, a jó csapatmunka egyik jele az is, hogy a GVH Monsters kosárlabdacsapata idén elhódította a Cégolimpia trófeáját.

Kedvcsinálóként engedjék meg, hogy néhány írást különösen is a figyelmükbe ajánljak. A Versenytükrő második számában olvashatnak az elmúlt három hónap „legdrágább” ügyeiről, melyek ezúttal is az útpítésekhez kapcsolódó közbeszerzési eljárásokhoz kötődnek. Nagyon hasonló körülmények mellett, a hazai piac legnagyobb szereplői osztoztak meg testvériesen a munkán és a pénzen. A végső szót természetesen a bíróság mondja majd ki, remélhetőleg a közeli jövőben. A több mint egy évvel ezelőtt meghozott, több milliárdos bírsággal végződött autópálya-kartellben is megtartotta a bíróság az első tárgyalást, következő számunkban

minden bizonnyal hírt adhatunk az elsőfokú ítéletről is. Mind a bíróság, mind a GVH gyakorlatában akadt ismertetésre érdemes „leges” ügy. Cikkeinkből fény derül arra, hogy mikor nem fogyasztómegettevesztő a felsőbbrendűsége utaló jelző használata. A fogyasztói érdekeket szolgáló versenyért való lobbizásunk témaköréből a kereskedelmi törvény formálásában vallott nézetünket ismertetjük. Nem könnyű e pozíció, mert manapság sokkal divatosabb szidalmazni a multikat, a szuper- és hipermarketeket, és látványosan aggódni a kiszolgáltatott kis hazai vállalkozások sorsáért. Reméljük, hogy a verseny védelme jegyében a túlzott érzelmeiktől mentesen tudtunk a fogyasztók érdekében állást foglalni. Európai uniós tagságunk látványos jele, hogy idén két nagy felvásárlásban is az EU Bizottsága mondja ki az engedélyező vagy éppen tiltó utolsó szót. Tanulmányunkban bemutatjuk a tőzsdés és a gázipari összefonódást, valamint az ügyelosztást befolyásoló áttételi szabályokat. Nagy sikert aratott az első számunk történeti visszatekintő rovata. Ezúttal nem a középkorba kalandozunk el, hanem a múlt század egyik jelentős jogászának, Kuncz Ödön gondolatait adjuk közre a fair verseny fontosságáról. Hiába, a nagy igazságokat nem nekünk kell kitalálni, elég csupán azokat újra megtalálni.

Lapunk munkatársai nevében kívánok minden Kedves Olvasónak szeretetteljes ünnepeket és jó olvasást!

TÓTH TIHAMÉR
SZERKESZTŐ

Kérjük, ha a 2006. évben igényt tart Versenytükrő című kiadványunkra, szíveskedjen e-mailt küldeni a versenytukor@gvh.hu címre.

Közreműködését köszönjük!